

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยแปดสิบสอง

พันธมิตรและสงครามเชิงพยากรณ์: จากเซลูคัสในสมัยโบราณสู่ภูมิรัฐศาสตร์สมัยใหม่

Jeff Pippenger

2024-04-12

ข้อสิบสามและสิบสี่ระบุถึงประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งซึ่งเซลิวคัสและฟิลิปแห่งมาซิโดเนียกำลังก่อพันธมิตรกัน และคนทั้งสองเป็นแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกองทัพตัวแทนกองแรกของโรม และมาซิโดเนีย (กรีซ) เป็นสัญลักษณ์ของสหประชาชาติ ในประวัติศาสตร์ยุคต้นนั้น พันธมิตรของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ (เซลิวคัส) และฟิลิป (กรีซ) เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่ยุทธการที่พาดินา ซึ่งอีกสองศตวรรษต่อมา ชื่อของเมืองได้ถูกเปลี่ยนจากพาดินาเป็นเมืองซีซาร์ยาฟิลิปปี ชื่อสองส่วนของเมืองนั้นมีได้มีขึ้นเพื่อเป็นการระลึกถึงพันธมิตรระหว่างเซลิวคัสกับฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย

ชื่อ "ซีซาร์ยา ฟิลิปปี" มีที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของเมืองโบราณซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ Paneas หรือ Panium เดิมเมืองนี้มีชื่อว่า Paneas เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับธารน้ำพุสำคัญแห่งหนึ่งซึ่งอุทิศแด่เทพเจ้าแพนแห่งกรีก ธารน้ำพุแห่งนี้ยังเป็นสถานที่ทางศาสนาที่สำคัญในสมัยโบราณ ไหลลงสู่มแม่น้ำจอร์แดน

ในรัชสมัยของกษัตริย์เฮโรดมหาราช ราวคริสต์ศตวรรษที่ 1 ก่อนคริสตกาล เมืองนี้ได้รับการบูรณะครั้งสำคัญ และได้รับการขยายพร้อมทั้งตกแต่งให้สง่างามยิ่งขึ้น ซีซาร์ยาฟิลิปปีได้รับการตั้งชื่อโดยเฮโรดฟิลิป พระโอรสองค์หนึ่งของเฮโรดมหาราช พระองค์ทรงตั้งชื่อเมืองว่า "ซีซาร์ยา" เพื่อถวายเกียรติแด่จักรพรรดิโรมัน ซีซาร์อ็อกเตส และเติม "ฟิลิปปี" ตามพระนามของพระองค์เอง จึงเป็น "ซีซาร์ยาฟิลิปปี" ดังนั้น "ซีซาร์ยาฟิลิปปี" จึงเป็นการประกอบกันของ "ซีซาร์ยา" ซึ่งสะท้อนถึงการถวายบรรณาการเชิงเกียรติของเฮโรดต่อซีซาร์อ็อกเตส และ "ฟิลิปปี" ซึ่งให้เกียรติแก่เฮโรดฟิลิป

ในเชิงพยากรณ์ พาดินาสัมพันธ์กับสัมพันธมิตรระหว่างเซลิวคัสกับฟิลิปแห่งมาซิโดเนีย และยังมีสัมพันธ์กับพันธมิตรระหว่างซีซาร์กับเฮโรดฟิลิปด้วย พันธมิตรทั้งสองนี้ชี้ถึงพันธมิตรระหว่างสหรัฐอเมริกา กับสหประชาชาติซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการล่มสลายของรัสเซียภายใต้บูติน ดังที่มีเซลิวคัสและฟิลิปเป็นตัวแทน ทั้งยังเป็นภาพแทนของพันธมิตรระหว่างสันตะสำนักซึ่งเป็นมารดา กับสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นบุตรสาว ดังที่มีซีซาร์และฟิลิปซึ่งต่างก็เป็นตัวแทนของโรมเป็นภาพแทนร่วมกัน สิ่งเหล่านี้รวมกันชี้ให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกากำลังยื่นมือ "ข้ามอ่าวเพื่อคว้ามือแห่งอำนาจของโรมัน" และยื่นมือ "ข้ามหavelik เพื่อประสานมือกับลัทธิทรูทิวญาณ" ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ของข้อสิบหก สหภาพสามประการก็ได้รับการสถาปนาไว้แล้ว

พาดินาเป็นตัวแทนของศูนย์กลางแห่งการนมัสการเทพแพนของกรีก ธารน้ำพุที่อุทิศแด่เทพแพนของกรีกนั้น ในเวลานั้นเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็น "ประตุนรก" และเมื่อพระเยซูเสด็จไปยังที่นั้น พระดำรัสของพระองค์เกี่ยวกับ "ประตุนรก" จึงชี้ถึงการต่อสู้ระหว่างลักษณะทางการเมืองและศาสนาของกรีซ (โลกาภิวัตน์) กับโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ ซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย นั่นคือสงครามที่ได้เริ่มต้นขึ้นเป็นครั้งแรกโดยประธานาธิบดีผู้มั่งคั่ง ผู้ซึ่งได้ปลุกปั่นอาณาจักรของกรีซขึ้นในข้อสอง เป็นทั้งสงครามภายนอกในระดับทั่วโลก และเป็นสงครามภายในที่เกี่ยวข้องกับสหรัฐอเมริกาด้วย

ศาสนาของโลกาภิวัตน์คือศาสนาของพญานาค ซึ่งในบริบทสมัยใหม่ของเราก็คือศาสนาแห่งวัฒนธรรมตื่นรู้ ในปี 2020 สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวลึก ซึ่งถูกระบุไว้ในวิภวณบทที่สิบเอ็ด ได้สำแดงอำนาจทั้งทางการเมืองและทางศาสนาของมัน และได้สังหารเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินนั้น เหวลึกนั้น นอกจากสิ่งอื่น ๆ แล้ว ยังมีภาพแทนโดย “บ่อน้ำพาน” ซึ่งเป็นต้นน้ำที่หล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน.

ในเทพปกรณัมกรีก แพนมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ถิ่นทรกัณดาร และดนตรีพื้นบ้าน อีกทั้งการมีอยู่ของบ่อน้ำพุที่อุทิศแด่เขาก็มีความสำคัญทางศาสนาสำหรับบรรดาผู้นมัสการ เทพเจ้าแพนมักถูกพรรณาน่าว่ามีขา เขา และหูเป็นแพะ แพนได้รับการถือว่าเป็นเทพแห่งคนเลี้ยงแกะและฝูงสัตว์ และมักถูกวาดภาพให้เป็นเทพผู้รื่นเริงและเจ้าเล่ห์ ผู้โลดเล่นอยู่ตามผืนป่าและขุนเขา ภาพลักษณ์ของแพนในฐานะเทพผู้มีขาเป็นแพะสอดคล้องกับดาเนียลบทที่แปด ซึ่งกรีซถูกแทนด้วยแพะผู้แพะเป็นสัตว์เลี้ยงในบ้านที่พบได้ทั่วไปในกรีกโบราณ และมักพบในแถบภูเขาซึ่งเชื่อกันว่าเป็นถิ่นที่แพนท่องเที่ยวไปมา การพรรณานานี้ได้กลายเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งในคตินภาพของแพน และยังคงสืบเนื่องอยู่ในศิลปะและวรรณกรรมกรีกที่พรรณนาเทพองค์นี้ รวมทั้งในเงินตราประจำชาติด้วย

เมื่อพระเยซูเสด็จไปยังเมืองซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ทรงประกาศว่าบรรดา “ประตูแห่งนรก” จะมีชัยเหนือคริสตจักรมิได้ สิ่งที่เปโตรได้กล่าวตอบคำถามของพระเยซูนั้น เป็นที่เข้าใจกันในประวัติศาสตร์และธรรมประเพณีคริสเตียนว่าเป็น “คำสารภาพความเชื่อคริสเตียน”

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตแดนเมืองซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ทรงถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “มนุษย์ทั้งหลายกล่าวว่าเราผู้เป็นบุตรมนุษย์นั้นเป็นผู้ใด” พวกเขาทูลตอบว่า “บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือคนหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะ” พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด” ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บารโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุข เพราะว่ามีไซเเนอแห่งและเลือดที่สีแดงความนี้แก่ท่าน แต่เป็นพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยชนะเหนือคริสตจักรนั้นหามิได้ และเราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน สิ่งใดก็ตามที่ท่านจะผูกไว้ในโลก สิ่งนั้นจะถูกผูกไว้บนสวรรค์ และสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะปล่อยในโลก สิ่งนั้นจะถูกปล่อยในสวรรค์” แล้วพระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกว่า อย่าบอกผู้ใดว่าพระองค์คือพระเยซูผู้ทรงเป็นพระคริสต์ มัทธิว 16:13-20

ข้อความตอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นตัวแทนของช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อในพันธกิจของพระเยซูและในการพัฒนาเทววิทยาคริสเตียน คำประกาศยอมรับของเปโตรว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ถูกมองว่าเป็นรากฐานแห่งความเชื่อคริสเตียนและเป็นศิลามุมเอกซึ่งคริสตจักรถูกสร้างขึ้นบนนั้น วลีที่ว่า “บนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเรา” ได้รับการตีความในธรรมประเพณีคาทอลิกว่าเป็นการอ้างถึงตัวเปโตรเอง ซึ่งพระเยซูทรงระบุว่าเป็น “ศิลา” ที่คริสตจักรจะถูกสร้างขึ้นบนเขา การตีความนี้เป็นพื้นฐานสำหรับความเป็นเอกสิทธิ์อันดับแรกและอำนาจของพระสันตะปาปาในเทววิทยาคาทอลิก

ในเทววิทยาโปรเตสแตนต์ “ศิลา” มิได้ถูกเข้าใจว่าหมายถึงเปโตรเป็นการส่วนตัว แต่หมายถึงคำสารภาพแห่งความเชื่อของเปโตรในพระเยซูว่าเป็นพระเมสสิยาห์และพระบุตรของพระเจ้า ตามทฤษฎีนี้ รากฐานของคริสตจักรมิใช่เปโตร

หากแต่เป็นคำสารภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้า โดยไม่คำนึงถึงการตีความทางเทววิทยา คำสารภาพของเปโตรในมัทธิว 16:13-20 ได้รับการถือว่าเป็นข้อความสำคัญและเป็นรากฐานในความเชื่อคริสเตียน โดยเน้นย้ำพระอัครลักษณะของพระเยซูว่าเป็นพระเมสสิยาห์และพระบุตรของพระเจ้า และยืนยันพันธกิจและจุดมุ่งหมายของคริสตจักร

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้นำเสนอข้อความตอนหนึ่งจาก The Desire of Ages ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ได้ชี้ให้เห็นประเด็นบางประการที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จไปยังเมืองซีซารียา ฟิลิปปีของพระคริสต์ ประเด็นหนึ่งที่เราได้กล่าวไว้คือ พระคริสต์ทรงพาสาวกออกไปให้พ้นจากอิทธิพลของพวกยิว เพื่อทรงถ่ายทอดบทเรียนแห่งซีซารียา ฟิลิปปีแก่พวกเขา

“เวลานั้นพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ได้เข้ามาในเมืองหนึ่งแถบใกล้เคียงซีซารียาฟิลิปปีแล้ว พวกเขาได้ออกพ้นเขตกาลิลี เข้าไปในดินแดนซึ่งการนับถือรูปเคารพแพร่หลายอยู่ ที่นี่เหล่าสาวกถูกแยกออกจากอิทธิพลที่ครอบงำของศาสนายูดาย และถูกนำไปเข้ามาสัมผัสกับการนมัสการของคนต่างศาสนาอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น รอบด้านพวกเขามีรูปแบบต่าง ๆ ของความเชื่อโชคลางซึ่งมีอยู่ในทุกส่วนของโลกเป็นภาพแทนอยู่ พระเยซูทรงประสงค์ให้ภาพของสิ่งเหล่านี้นำพวกเขาให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนต่อคนต่างศาสนา ระหว่างที่พระองค์ประทับอยู่ในภูมิภาคนี้ พระองค์ทรงพยายามหลีกเลี่ยงจากการสั่งสอนประชาชน และทรงอุทิศพระองค์แก่เหล่าสาวกของพระองค์อย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น” ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 411.

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 พระคริสต์ได้ทรงนำเหล่าสาวกแห่งวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ออกจากอิทธิพลของแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเชี่ย ความผิดหวังครั้งแรกในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นก่อให้เกิดการแยกตัวของขบวนการออกจากชุมนุมชนของผู้เยาะเย้ย ซึ่งกำลังอยู่ในกระบวนการถูกปล่อยผ่านไป ความจริงข้อนี้ได้สำเร็จแล้วในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์เมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 และอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 จากนั้นประวัติศาสตร์แห่งช่วงเวลาเนินขาลจึงได้เริ่มต้นขึ้น และประวัติศาสตร์นั้นมีลายเซ็นของ “ความจริง” อยู่ทั้งในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม

ความผิดหวังครั้งแรกเป็นหมุดหมายแรกในสามหมุดหมาย และประวัติศาสตร์นั้นสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวังครั้งใหญ่ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นแบบอย่างของ “แผ่นดินไหวครั้งใหญ่” ในวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด จุดเริ่มต้น คืออักษรตัวแรกของอักษรฮีบรู เป็นตัวแทนของความผิดหวัง และจุดจบ คืออักษรตัวที่ยีสิบสองของอักษรฮีบรู ก็เป็นตัวแทนของความผิดหวังเช่นกัน อักษรตัวที่สิบสาม ซึ่งเป็นตัวแทนของการกบฏ ชี้ให้เห็นความผิดหวังของหญิงพรหมจารีโง่เขลา ผู้สำแดงสภาพที่หลงหายของตนเมื่อเสียงเรียกยามเที่ยงคืนระบุนให้เห็นว่าใครได้เตรียมพร้อมและใครมิได้เตรียมพร้อมสำหรับวิกฤตนั้น อักษรทั้งยีสิบสองตัวของอักษรฮีบรูเป็นสัญลักษณ์แห่งการรวมกันของความเป็นพระเจ้ายกกับความเป็นมนุษย์ซึ่งสำเร็จขึ้นภายในประวัติศาสตร์นั้น แม้ว่าประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์จะเป็นคาเดซครั้งแรก และประวัติศาสตร์ของเราในวันนี้เป็นคาเดซครั้งสุดท้ายก็ตาม

สองเส้นนั้นดำเนินไปควบคู่กัน แต่เส้นหนึ่งเป็นตัวแทนแห่งความล้มเหลวของประชากรของพระเจ้า และอีกเส้นหนึ่งเป็นตัวแทนแห่งชัยชนะของประชากรของพระเจ้า ก่อนถึงกางเขนไม่นาน พระเยซูทรงนำเหล่าสาวกของพระองค์มาสู่ปาเนียม เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงนำเหล่าสาวกยุคสุดท้ายของพระองค์มาสู่ปาเนียม และในการนั้น พระองค์ทรงยอมให้ความผิดหวังครั้งหนึ่งปลดปล่อยเหล่าสาวกยุคสุดท้ายของพระองค์ออกจาก “อิทธิพลที่ควบคุมอยู่” ของลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเชี่ย ซึ่งมี “ศาสนายูดาย” เป็นภาพแทนในประวัติศาสตร์ของพระธรรมมัทธิวบทที่สิบหก ในการนั้นด้วย พระองค์ยังได้ทรงนำเหล่าสาวก

องพระองค์เข้าสู่การสัมผัสกับลัทธินอกศาสนาอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นพร้อมกันไปด้วย อันเป็นภาพแทนของสภาพแวดล้อมแห่งการทำงานของเหล่าสาวกยุคสุดท้ายของพระองค์ ซึ่งบัดนี้กำลังดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางการสำแดงอย่างเต็มรูปแบบของอำนาจขาทาน อันเป็นภาพแทนโดยระบบ การสื่อสารสมัยใหม่ที่กำลังถูกนำมาใช้เพื่อนำทั้งโลกให้เข้าสู่การรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย.

ประวัติศาสตร์ของ Caesarea Philippi สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ของยุทธการที่ Panium และกับข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า พระคริสต์และเหล่าสาวกของพระองค์กำลังยืนอยู่ในเงาของกางเขน เป็นแบบอย่างถึงเหล่าสาวกของพระองค์ในยุคสุดท้ายที่ยืนอยู่ในเงาของกฎหมายวันอาทิตย์ ที่นั่น ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า ซึ่งก็คือ Caesarea Philippi และยังเป็นยุทธการที่ Panium ด้วย ซึ่งเป็นจุดที่เราอยู่ในทุกวันนี้

พระคริสต์ทรงเริ่มสอนเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในข้อสิบหก

“พระองค์กำลังจะตรัสแก่พวกเขาถึงความทุกข์ทรมานซึ่งกำลังคอยพระองค์อยู่ แต่ก่อนอื่นพระองค์ได้เสด็จออกไปตามลำพัง และทรงอธิษฐานเพื่อให้จิตใจของพวกเขาได้รับการเตรียมพร้อมที่จะรับพระวาระของพระองค์” The Desire of Ages, 411.

ก่อนที่พระคริสต์จะตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์เรื่องกางเขน พระองค์ได้เสด็จจากไปก่อน หรือทรงชักเข้าอยู่ ดังนั้นจึงทรงกำหนดช่วงเวลาแห่งการชักเข้าในคำอุปมาและในประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

“เมื่อทรงเข้าร่วมกับเขาทั้งหลาย พระองค์มิได้ทรงสื่อสารสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะถ่ายทอดในทันที ก่อนที่จะทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์ได้ประทานโอกาสแก่เขาทั้งหลายให้สารภาพความเชื่อของตนในพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้รับการเสริมกำลังสำหรับการทดลองที่จะมาถึง” The Desire of Ages, 411.

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเริ่มประทานโอกาสแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับความผิดหวังนั้น ให้สำแดงความเชื่อของตน พระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้นโดยทรงเปิดเผยข่าวสารแห่งเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ด ซึ่งเป็นการยืนยันข่าวสารของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

ข่าวสารนั้นเป็นสายใยที่ผูกช่วงเวลาแห่งการประทับตราตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เข้ากับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า ทั้งนี้โดยการวางความผิดหวังของวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ไว้ในโครงสร้างแห่งความจริง เพราะผู้ที่เต็มใจจะมองเห็น ย่อมสามารถตระหนักได้ว่าการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิรูปทุกครั้งล้วนมีแก่นเรื่องหนึ่งที่ทอดผ่านประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์อันเฉพาะของตน⁴

ในยุคสุดท้าย ข่าวสารแห่งวิบัติประการที่สามมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

จากนั้นก็มีการประกาศข่าวสารเทียมเท็จเกี่ยวกับวิบัติประการที่สาม ซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวัง

แต่ข่าวสารที่ทำให้พวกเขา กลับมีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เป็นกระดูกที่ตายแล้ว แห่งผาก

และกระจัดกระจายอยู่เป็นเวลาสามวันครั้งนั้น คือข่าวสารเรื่องลมทั้งสี่ ซึ่งก็คือวิบัติประการที่สามด้วยเช่นกัน

เหล่าสาวกแห่งวาระสุดท้ายย่อมมองเห็นได้ หากพวกเขาเลือกที่จะมองเห็นว่า

หมุดหมายทั้งสามของการผนึกหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นเป็นแก่นเรื่องเดียวกันในแต่ละชั้น และว่าในชั้นที่สอง

การกบฏซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนด้วยอักษรตัวที่สิบสามแห่งอักษรฮีบรูได้ยืนยันข่าวสารนั้นว่าเป็น “ความจริง”

พยานประการที่สองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก็คือ ข้อเท็จจริงที่ว่าความผิดหวังครั้งแรกของขบวนการปฏิรูปก่อนหน้านั้นตั้งอยู่บนการกบฏต่อพระประสงค์ซึ่งทรงสำแดงของพระเจ้า

ไม่ว่าจะเป็นโมเสสที่มีได้เข้าสู่หนดับตรของตน หรืออุสซาห์ที่แตะหีบพันธสัญญา

นั้น

หรือมารธากับมารีย์ที่สงสัยพระวจนะของพระเยซูเกี่ยวกับการตายของลาซารัส แนวปฏิรูปเพียงแนวเดียวที่มีได้ ยืนยันข้อเท็จจริงว่าความผิดหวังครั้งแรกตั้งอยู่บนการไม่เชื่อฟังก็คือขบวนการปฏิรูปของมิลเลอไรต์ แต่ในเวลานั้นก็ได้มีการแสดงให้เห็นด้วยว่า ประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์มีหมุดหมายภายในซึ่งตั้งอยู่บนความจริงขององค์ที่แปด ซึ่งเป็นมาจากทั้งเจ็ด.

ข้อเท็จจริงที่ว่าองค์ที่แปดนั้นเป็นของเจ็ด

เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของวิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดผนึก และการเปลี่ยนผ่านจากขบวนการมิลเลอไรต์ฝ่ายพิลาเดลเฟียไปสู่คริสตจักรเลาดีเซีย เป็นหมายสำคัญที่ระบุว่า เมื่อใดขบวนการเลาดีเซียของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะเปลี่ยนผ่านไปสู่ขบวนการฝ่ายพิลาเดลเฟียของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าความผิดหวังครั้งแรกของมิลเลอไรต์ได้บรรลุผลโดยที่ขบวนการของพวกเขาได้สำเร็จการไม่เชื่อฟัง ได้จัดให้มีภาพเปรียบเทียบสำหรับหมายสำคัญเดียวกันนี้ในวาระสุดท้าย ซึ่ง ณ ที่นั้นขบวนการเลาดีเซียของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะไม่เชื่อฟังและก่อให้เกิดความผิดหวัง และโดยการกระทำเช่นนั้นจะสอดคล้องกับหมายสำคัญของมิลเลอไรต์ และก่อให้เกิดตรรกะที่ทำให้เห็นว่าขบวนการของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนคือองค์ที่แปด ซึ่งเป็นของเจ็ด

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรนุกขุ “เสียงหนึ่งในถิ่นทุรกันดาร” ขึ้น เพื่อเตรียมประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายสำหรับวิกฤตแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ และเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาจากการทรงอธิษฐานอย่างยึดเยื้อไปยังเหล่าสาวกแล้ว พระองค์ก็ประทานโอกาสแก่พวกเขาให้แสดงความเชื่อของตน ในสมัยของพระคริสต์ ชาวสารนั้นคือพิธีบัพติศมาของพระองค์ ซึ่งเป็นจุดที่พระเยซู ทรงเป็นพระเยซูคริสต์ หมุดหมายดังกล่าวสอดคล้องกับวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และเหล่าสาวกของพระองค์ถูกถามว่ามนุษย์ทั้งหลายคิดอย่างไร แล้วจึงถูกถามว่าเหล่าสาวกเองคิดอย่างไรเกี่ยวกับพระคริสต์

“เมื่อได้ทรงเข้าร่วมกับพวกเขาแล้ว พระองค์มิได้ตรัสสิ่งที่ทรงประสงค์จะถ่ายทอดในทันที ก่อนจะทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์ได้ประทานโอกาสแก่พวกเขาให้สารภาพความเชื่อของตนในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้รับกำลังสำหรับการทดลองที่จะมาถึง พระองค์ตรัสถามว่า ‘คนทั้งหลายกล่าวว่าเรา บุตรมนุษย์ เป็นผู้ใด?’”

“นำเศรำที่พวกสาวกจำต้องยอมรับว่าอิสราเอลได้ล้มเหลวในการจำแนกพระเมสสิยาห์ของตนให้รู้จัก บางคนเมื่อได้เห็นการอัศจรรย์ของพระองค์ ก็ได้ประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของดาวิด ผู้คนที่ได้รับการเสียดูให้อิมที่เบธไซดาได้ปรารถนาจะประกาศตั้งพระองค์เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล หลายคนพร้อมที่จะยอมรับพระองค์ว่าเป็นผู้พยากรณ์ แต่พวกเขามิได้เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์” The Desire of Ages, 411.

ชาวแอ๊ดเวนตีสส่วนใหญ่ไม่เชื่อในภัยพิบัติประการที่สามของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พวกเขาเชื่อในบางส่วนของ การอัศจรรย์แห่งพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ที่ได้ถูกนำเสนอในขบวนการนั้น และบางคนเข้าใจว่าชาวสารของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 มีองค์ประกอบบางประการของความจริง แต่พวกเขามิได้เชื่ออย่างแท้จริงต่อข้ออ้างทั้งหลายของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

การอ้างสิทธิ์เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ได้ถูกแสดงเป็นแบบล่วงหน้าไว้แล้วโดยการอ้างสิทธิ์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และการอ้างสิทธิ์นั้นได้ถูกถ่ายทอดโดยซิสเตอร์ไวท์เมื่อท่านอธิบายถึงการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ท่านกล่าวว่า:

“ณ เวลาที่กำหนดไว้อย่างแม่นยำนั้น ตรรก์โดยผ่านทางเอกอัครราชทูตของตน ได้ยอมรับการคุ้มครองจากมหาอำนาจพันธมิตรแห่งยุโรป และด้วยเหตุนี้จึงได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบรรดาประชาชาติคริสเตียน เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จลงอย่างตรงตามถ้อยคำ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่รับรู้กัน คนเป็นอันมากก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการตีความคำพยากรณ์ที่มิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขายึดถือ และขบวนการเสด็จมาจึงได้รับแรงผลักดันอย่างน่าอัศจรรย์ บรรดาผู้มีการศึกษาและมีฐานะได้เข้าร่วมกับมิลเลอร์ ทั้งในการประกาศและในการตีพิมพ์ทัศนะของเขา และตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 งานนี้ก็ได้ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว” The Great Controversy, 334, 335.

สิ่งที่ได้รับการยืนยันเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 คือทัศนะเชิงพยากรณ์ของมิลเลอร์นั้นถูกต้อง และคำประกาศเกี่ยวกับวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือการยืนยันว่าทัศนะเชิงพยากรณ์ของ Future for America นั้นถูกต้อง ผู้ชนจำนวนมากที่ไม่ยอมกลับใจในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ไม่สามารถและไม่ยอมรับข้อสมมติฐานที่ว่า ระเบียบวิธีซึ่งพระคริสต์ทรงออกแบบไว้ และทรงมอบหมายแก่ Future for America นั้น แท้จริงแล้วคือระเบียบวิธีแห่งฝนปลายฤดู แต่แล้วพระคริสต์ได้ทรงถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า พวกเขาเอง—not the multitude—มีความเห็นอย่างไร?

“บัดนี้พระเยซูทรงตั้งคำถามข้อที่สอง ซึ่งเกี่ยวกับเหล่าสาวกเองว่า ‘แต่พวกท่านแล้วว่าเป็นผู้ใด?’ เปโตรทูลตอบว่า ‘พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’”

“ตั้งแต่แรก เปโตรได้เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ คนอื่นอีกเป็นอันมากซึ่งได้เกิดความสำนึกผิดจากการเทศนาของยอห์นผู้ให้บัพติศมา และได้รับพระคริสต์แล้ว ก็เริ่มสงสัยในพันธกิจของยอห์นเมื่อท่านถูกจำคุกและถูกประหารชีวิต; และบัดนี้พวกเขาถึงสงสัยว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ซึ่งพวกเขาได้เฝ้าคอยมาเป็นเวลายาวนานหรือไม่ สาวกจำนวนมากซึ่งเคยคาดหวังอย่างแรงกล้าว่าพระเยซูจะเสด็จขึ้นประทับบนบัลลังก์ของดาวิด ก็ละทิ้งพระองค์ไปเมื่อพวกเขาเห็นว่าพระองค์มิได้ทรงมีพระประสงค์เช่นนั้น แต่เปโตรและสหายของท่านมิได้หันเหไปจากความจงรักภักดีของตน ท่าทีโลเลของผู้ที่เมื่อวานสรรเสริญและวันนีกลับประณาม มิได้ทำลายความเชื่อของผู้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดที่แท้จริง เปโตรประกาศว่า ‘พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’ ท่านมิได้รอคอยเกียรติยศแห่งกษัตริย์มาสวมมงกุฎแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน แต่ยอมรับพระองค์ในยามที่ทรงถ่อมพระองค์”

“เปโตรได้แสดงออกถึงความเชื่อของทั้งสิบสองคนนั้นแล้ว ถึงกระนั้นเหล่าสาวกยังคงห่างไกลจากความเข้าใจในพระราชกิจของพระคริสต์ การต่อต้านและการบิดเบือนความจริงของพวกเขาบรูโรหิตและพวกธรรมาจารย์ แม้ไม่อาจทำให้พวกเขาหันเหไปจากพระคริสต์ได้ ก็ยังทำให้พวกเขางงสับสนอย่างยิ่ง พวกเขาไม่เห็นว่าหนทางของตนอย่างแจ่มชัด อิทธิพลจากการอบรมในระยะแรกของพวกเขา คำสั่งสอนของพวกเขาแทบไป อำนาจของธรรมประเพณี ยังคงบดบังสายตาของพวกเขาจากความจริง เป็นครั้งคราว ลำแสงอันล้ำค่าจากพระเยซูได้ส่องมายังพวกเขา แต่บ่อยครั้งพวกเขาก็เป็นเหมือนคนที่คล้ำทางอยู่ท่ามกลางเงามืด แต่ในวันนี้ ก่อนที่พวกเขาจะถูกนำให้เผชิญหน้ากับบททดสอบอันยิ่งใหญ่แห่งความเชื่อของตน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สถิตเหนือพวกเขาด้วยฤทธานุภาพ ชั่วขณะหนึ่ง ดวงตาของพวกเขาถูกหันไปจาก ‘สิ่งซึ่งมองเห็นได้’ เพื่อจะได้มองดู ‘สิ่งซึ่งมองไม่เห็น’ 2 โครินธ์ 4:18 ภายใต้สภาพแห่งความเป็นมนุษย์นั้น พวกเขาได้เห็นพระสิริของพระบุตรของพระเจ้า”

“พระเยซูตรัสตอบเปโตรว่า ‘ซีโมน บุตรโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุขแล้ว เพราะท่านเนื้อหนังและเลือดมิได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ได้ทรงสำแดงแก่ท่าน’” ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 412.

คำสารภาพของเปโตรในการระบุว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ได้กล่าวตอบโดยตรงต่อคำถามแห่งการทดสอบของประวัติศาสตร์นั้น เวลาที่พระเมสสิยาห์จะทรงปรากฏได้มาถึงแล้ว ตามที่พระวาทะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และมีเพียงผู้ที่ยอมรับความจริงนั้นเท่านั้นที่จะถูกรวมอยู่กับบรรดาผู้ที่คำกล่าวของเปโตรเป็นตัวแทน เปโตรเป็นตัวแทนของผู้ที่ยอมรับข่าวสารซึ่งได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 และผู้ที่สารภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า “เปโตรได้แสดงออกซึ่งความเชื่อของอัครสาวกทั้งสิบสอง” และอัครสาวกทั้งสิบสองซึ่งท่านเป็นตัวแทนนั้นคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ด้วยเหตุนี้ พระคริสต์จึงทรงเปลี่ยนชื่อของเปโตรจากซีโมน บาร์โยนา เป็นเปโตรในชื่อพระคัมภีร์ตอนนั้น

“ไซมอน” หมายถึง “ผู้ที่ไต่ยีน” และ “บาร์” หมายถึง “บุตรของ” และโยนาห์หมายถึง “นกพิราบ” ไซมอนเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ไต่ยีนข่าวสารของนกพิราบ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนความจริงทั้งหลายที่สัมพันธ์กับบัพติศมาของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ ผู้ทรงได้รับการเจิมด้วยฤทธานุภาพ ดังที่ได้มีการแสดงเป็นสัญลักษณ์ไว้โดยการเสด็จลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในรูปลักษณะของนกพิราบ।

แนวการปฏิรูปนั้นขนานกัน และยอห์นเป็นตัวแทนของชาวมิลเลอไรต์ ซึ่งในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ได้กินหนังสือเล่มน้อยนั้น เฮอร์มีฮ์สอดคล้องกับเหตุการณ์นั้น และเมื่อเขาได้กินหนังสือเล่มน้อย เขาก็ได้รับการเรียกด้วยพระนามของพระเจ้าแล้ว

ข้าพระองค์พบพระวาทะของพระองค์ และข้าพระองค์ก็รับประทานพระวาทะนั้นเสีย;
และพระวาทะของพระองค์เป็นความชื่นบานและความปิติยินดีแห่งใจของข้าพระองค์;
เพราะข้าพระองค์ได้ชื่อว่าเป็นของพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งพลโยธา เฮอร์มีฮ์ 15:16

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเข้าทำพันธสัญญากับอับราม พระองค์ทรงเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นอับราฮัม เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำกับซารายและยาโคบ การเปลี่ยนชื่อนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญา และ ณ จุดหมายที่ซึ่งสัญลักษณ์แห่งพระเจ้าทรงเสด็จลงมานั้น ประชากรของพระเจ้าจะต้องรับประทานข่าวสารเข้าสู่พันธสัญญา และจากนั้นชื่อของพวกเขาจึงถูกเปลี่ยน ในฐานะตัวแทนของเหล่าสาวกในสมัยของพระคริสต์ ซีโมน บาร์โยนาเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ “ไต่ยีน” ข่าวสารของ “นกพิราบ”

เมื่อเขาเป็นพยานว่าเขาตระหนักว่า ณ จุดหมายแห่งกาลเวลานั้น พระเยซูได้ทรงเป็นพระคริสต์ และว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พร้อมทั้งความหมายทั้งสิ้นที่สิ่งนั้นครอบคลุมอยู่แล้วนั้น พระคริสต์จึงทรงเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นเปโตร เขาได้ประกาศสารที่ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระคริสต์ในประวัติศาสตร์ช่วงนั้นยอมรับ และในการกระทำเช่นนั้น เขายังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในยุคสุดท้ายด้วย

อักษร “P” เป็นอักษรตัวที่สิบหกในอักษรภาษาอังกฤษ และอักษร “E” เป็นอักษรตัวที่ห้าในอักษรนั้น และอักษร “T” เป็นอักษรตัวที่ยี่สิบ อักษร “E” ปรากฏซ้ำอีกครั้ง และชื่อนี้ลงท้ายด้วยอักษร “R” ซึ่งเป็นอักษรตัวที่สิบแปด สิบหก “คุณ” ห้า “คุณ” ยี่สิบ “คุณ” ห้า “คุณ” สิบแปด เท่ากับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

พระมหากษัตริย์ผู้ทรงมหัศจรรย์ได้ตรัสกับเปโตรเป็นภาษาฮีบรู และพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ได้ถูกเขียนขึ้นเป็นภาษากรีก และบรรดาผู้แปลฉบับคิงเจมส์ได้จัดทำพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เป็นภาษาอังกฤษ

แม้จะมีสามชั้นของภาษาที่แตกต่างกัน พระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นนักภาษาศาสตร์อัศจรรย์และผู้ทรงนับอัศจรรย์ ได้ทรงวางภาพประกอบเรื่องการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันไว้ในมัทธาบทที่สิบหก ซึ่งสอดคล้องกับเหตุการณ์แห่งปานูม และการเสด็จเยือนซีซารียาฟีลิปปีของพระองค์ พระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้นโดยทรงใช้การควบคุมภาษาและตัวเลขของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นทั้ง Palmoni (ผู้ทรงนับอัศจรรย์) และพระวณะ (นักภาษาศาสตร์อัศจรรย์)

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่อเกือบสองพันปีก่อน มีพระสุรเสียงหนึ่งอันลึกซึ้งเกินหยั่งถึงดังขึ้นในสวรรค์ จากพระที่นั่งของพระเจ้า ว่า ‘ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว’ ‘พระองค์มิได้ทรงประสงค์เครื่องสัตว์บูชาและของถวาย แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายหนึ่งไว้สำหรับข้าพระองค์... ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว (มีเขียนถึงข้าพระองค์ไว้ในม้วนหนังสือนั้น) เพื่อจะกระทำตามพระทัยของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า’ ฮีบรู 10:5-7 ในถ้อยคำเหล่านี้

มีการประกาศถึงความสำเร็จสมดังพระประสงค์ซึ่งได้ทรงซ่อนไว้ตั้งแต่เนรันดร์กาล พระคริสต์กำลังจะเสด็จมาเยือนโลกของเรา และทรงรับสภาพเป็นมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า ‘พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกายหนึ่งไว้สำหรับข้าพระองค์’ หากพระองค์ได้ทรงปรากฏด้วยพระสิริซึ่งเป็นของพระองค์ร่วมกับพระบิดาก่อนที่โลกจะมีมา เราก็คงไม่อาจทนต่อแสงแห่งการสถิตอยู่ของพระองค์ได้ เพื่อให้เราทั้งหลายอาจมองดูพระสิรินั้นได้โดยไม่ถูกทำลาย การสำแดงพระสิริของพระองค์จึงถูกปกคลุมไว้ พระเทวภาพของพระองค์ถูกคลุมไว้ด้วยสภาพมนุษย์—พระสิริอันไม่อาจมองเห็นได้อยู่ในรูปลักษณะมนุษย์ ที่มองเห็นได้”

“พระประสงค์อันยิ่งใหญ่นี้ได้ถูกแสดงเป็นเงาไว้ล่วงหน้าในแบบและสัญลักษณ์ต่าง ๆ พุ่มไม้ที่ลุกไหม้ ซึ่งพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์แก่โมเสส ณ ที่นั้น ได้เผยให้เห็นพระเจ้า สัญลักษณ์ที่ทรงเลือกใช้เพื่อเป็นภาพแทนแห่งเทวภาพนั้น คือพุ่มไม้เตี้ย ๆ อันต่ำต้อย ซึ่งดูประหนึ่งว่าไม่มีสิ่งดึงดูดใจใด ๆ ภายในสิ่งนั้นเอง พระผู้ไม่มีที่สิ้นสุดได้ประทับอยู่ พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาทั้งสิ้น ได้ทรงห่อหุ้มพระสิริของพระองค์ไว้ในแบบอันถ่อมที่สุด เพื่อว่าโมเสสจะมองดูได้และยังมีชีวิตอยู่ ฉะนั้นใดก็ฉะนั้น ในเสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน พระเจ้าทรงสื่อสารกับอิสราเอล ทรงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์แก่มนุษย์ และประทานพระคุณของพระองค์แก่พวกเขา พระสิริของพระเจ้าถูกทำให้ลดความเจิดจ้าลง และพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ถูกปกปิดไว้ เพื่อสายตาอันอ่อนแอของมนุษย์ผู้จำกัดจะสามารถมองดูได้ ฉะนั้นพระคริสต์ก็จะเสด็จมาใน ‘กายแห่งความต่ำต้อยของเรา’ (Philippians 3:21, R. V.), ‘ในสภาพเหมือนมนุษย์’ ในสายตาของโลก พระองค์ไม่มีความงามที่เขาทั้งหลายจะปรารถนาพระองค์เลย กระนั้นพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ เป็นความสว่างแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก พระสิริของพระองค์ถูกปกปิดไว้ ความยิ่งใหญ่และพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ถูกซ่อนไว้ เพื่อพระองค์จะทรงเข้ามาใกล้มนุษย์ผู้โศกเศร้าและถูกทดลองได้”

“พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสเพื่อชวนชาติอิสราเอลว่า ‘และให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการสำหรับเรา เพื่อเราจะได้สถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา’ (อพยพ 25:8) และพระองค์ได้ประทับอยู่ในสถานนมัสการนั้น

ท่ามกลางชนชาติของพระองค์ ตลอดการพเนจรอันเหน็ดเหนื่อยของพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร
สัญลักษณ์แห่งการทรงสถิตของพระองค์อยู่กับพวกเขาเสมอ ฉะนั้น
พระคริสต์ก็ได้ทรงตั้งพลับพลาของพระองค์ไว้ท่ามกลางค่ายพักแห่งสภาพมนุษย์ของเรา ฉะนั้น
พระองค์ทรงบังเกิดขึ้นที่ของพระองค์เคียงข้างเด็ททั้งหลายของมนุษย์
เพื่อพระองค์จะได้ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางเรา
และทรงทำให้เราคุ้นเคยกับพระลักษณะและพระชนมชีพอันเป็นพระเจ้าของพระองค์
'พระวาทะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และได้ทรงตั้งพลับพลาอยู่ท่ามกลางเรา
(และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริประหนึ่งพระบุตรองค์เดียวจากพระบิดา)
บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง' ยอห์น 1:14, R. V., margin."

"นับตั้งแต่พระเยซูเสด็จมาเพื่อประทับอยู่กับเรา
เราจึงรู้ว่าพระเจ้าทรงคุ้นเคยกับการทดลองและความทุกข์ยากของเรา
และทรงเห็นอกเห็นใจต่อความโศกเศร้าของเรา บุตรชายและบุตรหญิงทุกคนของอาดัมยอมเข้าใจได้ว่า
พระเจ้าผู้สร้างของเราทรงเป็นสหายของคนบาป เพราะในคำสอนทุกประการแห่งพระคุณ
ในพระสัญญาทุกข้อแห่งความชื่นบาน ในกิจการทุกอย่างแห่งความรัก
ในสิ่งดีดุดอันเป็นพระเจ้าทุกประการที่ทรงสำแดงไว้ในพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลก
เราเห็นว่า 'พระเจ้าทรงสถิตกับเรา'"

ซาตานบิดเบือนธรรมบัญญัติแห่งความรักของพระเจ้าให้เป็นเสมือนธรรมบัญญัติแห่งความเห็นแก่ตัว
มันประกาศว่าเป็นไปไม่ได้ที่เราจะเชื่อฟังข้อบัญญัติทั้งหลายของธรรมบัญญัตินั้นได้
มันกล่าวโทษพระเจ้าผู้สร้างว่าเป็นต้นเหตุแห่งการล้มลงในบาปของบิดามารดาผู้แรกของเรา
พร้อมทั้งความทุกข์ระทมทั้งสิ้นที่เป็นผลสืบเนื่องมา ทำให้มนุษย์มองพระเจ้าว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดบาป
ความทุกข์ทรมาน และความตาย พระเยซูเสด็จมาเพื่อเปิดโปงการล่อลวงนี้
ในฐานะผู้ทรงเป็นเช่นเดียวกับเรา พระองค์ทรงประทานแบบอย่างแห่งการเชื่อฟัง และเพื่อการนี้
พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์ของเราไว้กับพระองค์ และทรงผ่านประสบการณ์ทั้งหลายของเรา
"ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงจำต้องทรงเป็นเหมือนพี่น้องของพระองค์ทุกประการ" ฮีบรู 2:17
หากเราต้องรับสิ่งใดที่พระเยซูมิได้ทรงทนรับแล้ว
ในประเด็นนั้นซาตานก็จะอ้างว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่เพียงพอสำหรับเรา เพราะฉะนั้น พระเยซูจึงทรง
"ถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ" ฮีบรู 4:15
พระองค์ทรงทนต่อการทดลองทุกอย่างที่เราอาจประสบ
และพระองค์มิได้ทรงใช้ฤทธิ์อำนาจใดเพื่อพระองค์เองนอกเหนือจากที่ทรงประทานแก่เราโดยเสรี
ในฐานะมนุษย์ พระองค์ทรงเผชิญการทดลอง และทรงมีชัยโดยกำลังซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่พระองค์
พระองค์ตรัสว่า "ข้าพระองค์ยินดีที่จะกระทำตามพระทัยของพระองค์ โอ พระเจ้าของข้าพระองค์ เออ
ธรรมบัญญัติของพระองค์อยู่ภายในใจของข้าพระองค์" สดุดี 40:8
ขณะที่พระองค์เสด็จไปทรงกระทำความดี และทรงรักษาบรรดาผู้ที่ถูกซาตานบีบคั้นนั้น พระองค์ทรงสำแดง
ให้มนุษย์เห็นอย่างชัดเจนถึงลักษณะของธรรมบัญญัติของพระเจ้าและธรรมชาติแห่งการรับใช้พระองค์
ชีวิตของพระองค์เป็นพยานว่า เราทั้งหลายก็สามารถเชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้าได้เช่นกัน

"โดยความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระคริสต์ทรงสัมผัสมนุษยชาติ; โดยความเป็นพระเจ้าของพระองค์
พระองค์ทรงยึดกุมพระที่นั่งของพระเจ้าไว้ได้ ในฐานะพระบุตรแห่งมนุษย์
พระองค์ได้ประทานแบบอย่างแห่งการเชื่อฟังแก่เรา; ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า
พระองค์ประทานฤทธิ์อำนาจแก่เราเพื่อจะเชื่อฟัง
พระคริสต์นี่เองที่ตรัสกับโมเสสจากพุ่มไม้บนภูเขาไฮเรบว่า 'เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น....
เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า เราเป็น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย' อพยพ 3:14
นี่เป็นคำรับประกันแห่งการช่วยกู้อิสราเอลให้พ้น ดังนั้น เมื่อพระองค์เสด็จมา

'ในสภาพเหมือนมนุษย์ทั้งหลาย' พระองค์จึงทรงประกาศพระองค์เองว่าเป็น เราเป็น พระกุมารแห่งเบธเลเฮม
พระผู้ช่วยให้รอดผู้สุภาพอ่อนโยนและถ่อมตน คือพระเจ้า 'ผู้ทรงปรากฏในเนื้อหนัง' 1 ทิโมธี 3:16
และพระองค์ตรัสแก่เราว่า: 'เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี' 'เราเป็นอาหารแห่งชีวิต' 'เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง
และเป็นชีวิต' 'สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกทรงมอบไว้แก่เราแล้ว' ยอห์น 10:11; 6:51;
14:6; มัทธิว 28:18 เราเป็น คือหลักประกันของพระสัญญาทุกประการ เราเป็น; อย่ากลัวเลย
'พระเจ้าทรงสถิตกับเรา' คือหลักประกันอันมั่นคงแห่งการช่วยกู้เราให้พ้นจากบาป
และเป็นคำรับรองถึงฤทธิ์อำนาจของเราที่จะเชื่อฟังกฎแห่งสวรรค์" ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 23, 24.